

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 34P/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119204059
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3119204059.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Katarínou Šimkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletého S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny S., dieťa rodičov : matky F. N., rod. D., štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom T. nad Q., O. XXXX/XX a otca S. Q., štátneho občana X. republiky, trvale bytom S. X., adresa pre doručovanie : S., F. XX, o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného sa zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom na začatie konania sa otec maloletého dieťaťa domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti k maloletému S. z doterajšej sumy 130,-Eur mesačne na 50,-Eur mesačne s účinnosťou od 1.6.2019. Otec uviedol, že rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa X.XX.XXXX č.k.XXP/XX/XXXX (uvedené nesprávne) bol maloletý S. zverený do výchovy matke a on je povinný platiť výživné k rukám matky vo výške 130,-Eur mesačne, keď súd vychádzal z jeho predchádzajúcich príjmov, ako aj zo skutočností, že mal inú vyživovaciu povinnosť 110,-Eur na dcéru B. X.. Otec uviedol, že od uvedeného rozhodnutia o výživnom sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti. Od X.X.XXXX nastúpil do zamestnania ako mechanik u zamestnávateľa B. s.r.o., kde jeho mesačný hrubý príjem je 624,-Eur. Okrem toho musí splácať úver na hypotéku, ktorý nadobudol z jeho bývalého manželstva a tiež vyživovaciu povinnosť na dcéru B. Q. vo výške XXX,-Eur mesačne. V máji XXXX sa oženil a osvojil si manželkinu dcéru X. A. Q., ku ktorej má zákonnú vyživovaciu povinnosť. Otec poukázal na to, že N. o rodine mu priznáva právo domáhať sa súdnou cestou zmeny právoplatného rozhodnutia súdu o výživnom. Keďže sa zmenili jeho pomery a pri určení výživného sa prihliada na reálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, žiada o navrhované zníženie výživného.

2. Vo veci bolo vytýčených viacero pojednávaní. A. boli zrušené z objektívnych dôvodov, niektoré sa neuskutočnili pre neprítomnosť rodičov dieťaťa. Otec dieťaťa sa nezúčastnil ani posledného pojednávania. Predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené na adresu, ktorú on oznámil súdu ako adresu pre doručovanie a hoci si zásielku neprevzal, predvolanie mal doručené v zmysle § 111 ods.3 CSP pod domnienkou doručenia. Preto súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti.

3. Matka dieťaťa nesúhlasila s návrhom otca na zníženie výživného a žiadala jeho návrh zamietnuť. Uviedla, že výživné bolo naposledy určené v sume 130,-Eur mesačne. Nakoľko navrhovateľ mal od narodenia dieťaťa problém plniť si dobrovoľne vyživovaciu povinnosť, vymáha výživné exekútorka. Matka poukázala na to, že otec sa od narodenia dieťaťa o syna nezaujíma a všetky povinnosti a výchova

syna, jeho záujmy a potreby musí ona ako matka zvládať sama. To, že si navrhovateľ osvojil cudzie dieťa, nemá nič spoločné s tým, že mu prináleží starať sa o svoje vlastné deti. Matka poukázala na to, že maloletý S. má aj o mesiac mladšiu nevlastnú sestru B. z bývalého manželstva otca dieťaťa, s ktorou sú v kontakte a matka vie, že otec si voči nej tiež neplní svoje povinnosti a aj u nej požiadal o zníženie výživného. Matke príde absolútne nehorázne, že taký človek ešte žiada o zníženie výživného na svoje vlastné deti, o ktoré sa absolútne nezaujíma, nestará sa, nestretáva sa s nimi, nekupuje im nič a poriadne ani neplatí výživné, nakoniec aj kvôli čomu bol zatvorený v base, žiadal zníženie výživného na 50,-Eur. Pre matku maloletého je smutné, že cudzie a nie vlastné dieťa mu je prednejšie. Keďže navrhovateľ vie, akú má povinnosť voči svojmu synovi, tak musí vedieť, či sa o ďalšie dieťa vie postarať. Či má dve alebo tri deti, nároky na výživu a starostlivosť syna S. sa predsa nemenia. Každé dieťa má svoje potreby a je len na rodičovi, aby sa o všetky vedel postarať. Matka uviedla, že ona pracuje na živnosť ako externá účtovníčka a okrem syna S. vychováva aj dcéru D. z jej predchádzajúceho manželstva. Tiež ona má svoje povinnosti, platby a dve deti, o ktoré sa musí starať z jedného platu. P. si myslí, že zníženie výživného v tomto prípade a vzhľadom k správaniu otca k vlastnému synovi nie je opodstatnené. Preto žiada o zamietnutie návrhu na zníženie výživného. Matka sa pojednávania tiež nezúčastnila, predvolanie na pojednávanie mala doručené pod domnienkou doručenia v zmysle § 111 ods.3 CSP, preto súd pojednával v jej neprítomnosti.

4. Kolízny opatrovník nesúhlasil s návrhom otca na zníženie výživného a žiadal jeho návrh zamietnuť, nakoľko zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

5. Súd vykonal dokazovanie, oboznámil návrhu z č.l. 1, lustrácie v RO, vyjadrenie matky z č.l. 12, potvrdenie o podaní DP matky za rok 2018, lustrácie v SP, výpis zo ŽR matky, potvrdenie o príjme otca u bývalého zamestnávateľa z č.l. 31, správi NSP UVTOS, výpis klienta, potvrdenie o príjme, rozúčtovanie pracovnej odmeny, potvrdenie o príjme otca z č.l. 45, potvrdenie o PnD, DP matky za rok 2018, DP matky za rok 2019, lustrácie v RO a v SP, lustrácie v SP z č.l. 93 a 94, obsah pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 30P/227/2015, 34P/194/2015a 26P/65/2019, 31P/132/2019 a rozsudok OS Bardejov 4P/103/2019 a zistil nasledovný skutkový a skutočný stav vecí :

6. Maloletý S. pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov, ktorí nežijú spolu. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 10.2.2009 č.k.XXC/XX/XXXX-XX bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu. Vyživovacia povinnosť otca k maloletému bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu S. zo dňa XX.X.XXXX č.k.XXP/XXX/XXXX-XXX, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletému zo sumy 90,- Eur na sumu 130,-Eur mesačne. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.5.2017. V čase uvedenej poslednej úpravy výživného mal maloletý S. X rokov a bol žiakom 1. ročníka ZŠ. Bol zdravý a mal bežné výdavky primerané jeho veku. Matka maloletého bola v tom čase nezamestnaná, evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie a od 1.5.2017 mala mať prisľúbenú prácu realitnej maklérky. Poberala prídavky na dieťa. Okrem maloletého S. mala matka vyživovaciu povinnosť k jej mal. dcére D. nar. v r.XXXX. Otec maloletého vtedy pracoval ako predajca v E. X. s.r.o. s priemerným príjmom vo výške 467,77 Eur mesačne netto. Okrem maloletého S. mal otec ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej B. Q., nar. X.X.XXXX, ktorej prispieval na výživu 120,-Eur mesačne. Bola voči nemu vedená exekúcia.

7. Maloletý S. býva s matkou. Otec sa podľa vyjadrenia matky so synom nestretáva a nezaujíma sa o neho. V súčasnosti má maloletý S. necelých XX rokov a mal by byť pravdepodobne žiakom 5. ročníka ZŠ. Keďže sa matka dieťaťa nezúčastnila pojednávania, bližšie informácie o maloletom nie sú známe.

8. Matka maloletého je podľa lustrácie v registri obyvateľov rozvedená. Okrem maloletého S. má matka ešte vyživovaciu povinnosť k jej maloletej dcére D. N., nar. X.X.XXXX, pochádzajúcej z jej rozvedeného manželstva. Od XX/XXXX matka pracovala ako živnostníčka v oblasti účtovníctva a administratívnych služieb. Podľa jej daňového priznania za rok 2018 dosiahla matka príjem zo živnosti 3.000,-Eur, jej výdavky predstavovali 2.148,03 Eur, jej základ dane čiastkový predstavoval 851,97 Eur a jej základ dane znížený o nezdaniteľné časti predstavoval 0,-Eur. Podľa jej daňového priznania za rok 2019 dosiahla matka príjem zo živnosti 5.800,-Eur, jej výdavky predstavovali 4.281,36 Eur, jej základ dane čiastkový predstavoval 1.518,64 Eur a jej základ dane znížený o nezdaniteľné časti predstavoval 0,-Eur. Z aktuálnej lustrácie v Sociálnej poisťovni bolo zistené, že od 19.2.2020 je matka maloletého zamestnaná

u zamestnávateľa dm drogerie markt, s.r.o. s priemerným mesačným vymeriavacím základom (brutto príjem) 789,82 Eur. Matka poberá prídavky na dve deti spolu vo výške 49,90 Eur mesačne.

9. Predchádzajúce manželstvo otca dieťaťa bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 15.6.2016 č.k.34P/194/2015-65. Potom dňa 5.5.2018 otec uzavrel nové manželstvo a žil v spoločnej domácnosti s manželkou a jej maloletou dcérou X. A. Q., nar. v r.XXXX, ohľadom ktorej si otec maloletého dňa X.X.XXXX podal návrh na jej osvojenie manželom matky dieťaťa, ale jeho návrh na jej osvojenie bol rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa XX.X.XXXX č.k. XXP/XX/XXXX-XX, právoplatným dňa XX.X.XXXX, zamietnutý. Z aktuálnej lustrácie v Registri obyvateľov vyplynulo, že otec maloletého je už opäť rozvedený a okrem maloletého S. má vyživovaciu povinnosť len k maloletej B. Q., nar. XX.X.XXXX, pochádzajúcej z jeho prvého rozvedeného manželstva a jeho rozvodovým rozsudkom zo dňa XX.X.XXXX bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bola maloletá B. zverená do starostlivosti jej matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 110,-Eur mesačne. Návrhom zo dňa 20.5.2019 sa otec maloletého S. domáhal tiež zníženia jeho vyživovacej povinnosti aj k mal. B. zo sumy 110,-Eur na sumu 50,-Eur mesačne a rozsudkom Okresného súdu W. zo dňa XX.XX.XXXX č.k.XP/XXX/XXXX-XX bol uvedený návrh otca na zníženie výživného na ňu zamietnutý. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že otec dieťaťa bol od 19.10.2016 do 28.10.2018 zamestnaný u zamestnávateľa E. X. s.r.o., kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 747,-Eur, a ktorý pracovný pomer bol skončený dohodou bez uvedenia dôvodu. Potom od 16.8.2018 do 27.2.2019 bol otec maloletého vo výkone trestu, ktorý trest mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu W. v trvaní X rok za prečin zanedbania povinnej výživy, z výkonu trestu bol podmienene prepustený a za to obdobie bol od 20.9.2018 do 27.2.2019 I pracovne zaradený v A. pre obvinených a odsúdených v S.. Od X.X.XXXX do 19.9.2019 bol otec zamestnaný ako mechanik nákladných automobilov u zamestnávateľa B., s.r.o. s vymeriavacím základom (brutto príjem) 624,-Eur mesačne, čo podľa potvrdenia jeho bývalého zamestnávateľa predstavovalo cca 500,-Eur mesačne netto, zo mzdy mu boli vykonávané exekučné zrážky a uvedený pracovný pomer bol rozviazaný dohodou na žiadosť zamestnanca, údajne z dôvodu, že má inú prácu, pričom podľa pracovného posudku bola jeho pracovná morálka slabšia, veľa času trávil telefonovaním a pred koncom pracovného pomeru mal neospravedlnenú absenciu. Od 15.5.2019 do 17.5.2019 bol otec maloletého zamestnaný u zamestnávateľa P. X. s.r.o., od 27.5.2019 do 28.5.2019 tiež u zamestnávateľa P. X. s.r.o., od 10.9.2019 do 30.9.2019 u zamestnávateľa G. F. s.r.o., od 17.9.2019 do 4.11.2020 bol zamestnaný u zamestnávateľa B. s.r.o. s vymeriavacím základom 290,-Eur mesačne a popri tom od 11.12.2019 do 30.4.2020 pracoval aj pre zamestnávateľa N. s.r.o. s vymeriavacím základom od 377,- do 631,-Eur mesačne. Aktuálne je otec maloletého od 1.11.2020 zamestnaný u zamestnávateľa B. W. s.r.o. (vymeriavací základ za 11/2020 predstavoval 400,-Eur) a popri tom je od 5.11.2020 zamestnaný aj u zamestnávateľa B. s.r.o.

10. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine (zákon číslo 36/2005 Z. z.), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

13. V danej veci mal súd za to, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, pretože súd nezistil žiadnu zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Otec maloletého svoj návrh na zníženie výživného odôvodnil zmenou pomerov na jeho strane tým, že mu pribudla vyživovacia tým, že si osvojil dcéru svojej novej manželky. Otec dieťaťa toto svoje tvrdenie nielenže súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, ale z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žiadna ďalšia vyživovacia povinnosť k žiadnemu ďalšiemu dieťaťu otcovi nepribudla, pretože návrh otca na jeho osvojenie maloletej X. A. bol súdom právoplatne zamietnutý a z lustrácie v registri obyvateľov vyplynulo, že u otca dieťaťa sú stále evidované len dve deti : mal. S. a mal. B.. S. otec má stále dve vyživovacie povinnosti, rovnako ako mal v čase poslednej úpravy výživného. V tejto súvislosti však súd uvádza, že keby aj otcovi dieťaťa teoreticky pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, nie vždy by to automaticky malo mať za následok dôvodnosť zníženia výživného, pretože zmena pomerov sa musí posudzovať komplexne na strane všetkých účastníkov konania a v danej veci došlo k podstatnej zmene pomerov aj na strane dieťaťa, ktoré je vekovo staršie, prešlo do vyšších ročníkov základnej školy, čím sa prirodzene vyšším vekom dieťaťa zvyšujú nároky na jeho výživu, a preto znižovanie výživného by nebolo dôvodné. Tiež by sa museli brať do úvahy okolnosti zvyšovania počtu vyživovacích povinností na strane povinnej osoby, ktorá si musí byť vedomá svojich povinností a osvojenie cudzieho dieťaťa nemôže byť na ujmu vlastného dieťaťa povinného rodiča.

14. Súd sa nestotožnil ani s ďalšími otcom tvrdenými dôvodmi pre zníženie výživného, keď tvrdil, že musí splácať hypotéku z jeho manželstva, že má vyživovaciu povinnosť vo výške XXX,-Eur mesačne k dcére Eliške, a že jeho hrubý mesačný príjem je 624,-Eur. Vyživovaciu povinnosť k maloletej B. v rovnakej výške mal otec aj v čase poslednej úpravy výživného na mal. S., preto z uvedeného dôvodu nedošlo na strane otca k žiadnej zmene pomerov. Porovnaním príjmových pomerov v čase poslednej úpravy výživného a v súčasnosti bolo zistené, že ani toto tvrdenie otca nie je dôvodom pre zníženie výživného. V čase poslednej úpravy výživného otec uvádzal svoje zárobkové pomery vo výške cca 500,-Eur mesačne, z odôvodnenia uvedeného rozsudku o poslednej úprave výživného vyplynulo, že v tom čase otec dosahoval priemerný mesačný príjem 467,77 Eur. Preto tvrdenie otca v jeho návrhu na zníženie výživného o výške jeho mesačného príjmu u zamestnávateľa B. s.r.o. v sume XXX,-Eur brutto, čo predstavuje 500,-Eur mesačne netto, neodôvodňuje zníženie výživného, keďže porovnaním jeho predchádzajúcich príjmových pomerov k žiadnemu zníženiu jeho príjmových pomerov nedošlo. Pokiaľ by otec dôvodil, že už nepracuje ani u uvedeného zamestnávateľa B. s.r.o., k tomu súd uvádza, že pracovný pomer ukončil otec k XX.X.XXXX dohodou, preto by súd na stratu zárobku neprihliadal, keďže otec sa sám bez vážneho dôvodu vzdal zamestnania a tým aj možnosti zárobku. Z aktuálnej lustrácie zamestnávateľov otca však vyplynulo, že otec dieťaťa je zamestnaný u zamestnávateľa B. W. s.r.o a popri tom aj u zamestnávateľa B. s.r.o., preto znižovanie výživného nie je dôvodné. Okrem toho súd zdôrazňuje, že každý rodič je povinný vyvinúť maximálne možné úsilie, aby si mohol zodpovedajúcim spôsobom plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, pričom výživné má prednosť pred inými ako nevyhnutnými výdavkami rodiča. Preto odvolávanie sa otca na povinnosť splácania jeho úveru na hypotéku alebo iných úverov, ktoré nadobudol z jeho bývalého manželstva, nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa, pretože výživné má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča. Okrem toho súd poukazuje aj na to, že rovnako bol zamietnutý aj návrh otca na zníženie výživného na jeho dcéru B., ktorý návrh podával otec z rovnakých dôvodov ako podával tento návrh.

15. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd zamietol návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný, pretože od poslednej úpravy výživného nenastala žiadna zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného.

16. Podľa § 52 z. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. V danej veci súd v zmysle § 58 v spojení s § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a to na Okresný súd Trenčín (trojmo). O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 9 ods.1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, ustanovenie § 8 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2020/62/20200327>> platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods.2 CMP).